

לבלוע.

פינקתי את עצמי בדייסת סולת. (מאיפה זה היגיע בכלל???)
ושבתי לשתיית המיצים הממותקת שלי. (עד הסוכרת אולי???)

אז השנה, כפי הנראה ליל הסדר שלי יהיה כשר למהדרין. אשב לי מול צלחת המרק עם הקנידלך החביבים. ואכרסם לי קרח. כשמישהו יאמר בנימוס: "אפשר להעביר בבקשה את..." ידי תהיינה פנויות. ואוכל לסייע לכולם. ילדים ומבוגרים.
גם כשמישהו יעיר בתמהון: "מה נגמרה השתייה?" לא אסגיר את בונקר השתיה שיבנה לאיטו מתחת לכסא. אוכל להביט ביתר דקדוק היכן מוחבא האפיקומן. ולהלשין לקטנה.
וכשכולם יפתחו כפתור. ויאנחו. אני סוף סוף ארגיש קלילה וחסרת דאגות.

[<< לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה >>](#)

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#)